

deres Straffebestemmelser og Bøder. Jeg vil sammen med mit Parti anbefale, at den bestaaende Lov ophæves. Intet som helst taler til Gunst for, at disse Midler skal indgaa i Statskassen, lige saa lidt som der er Grund til at frygte, at Dyrkning af Tobak skal komme til at florere særlig her i Landet, da vi ikke kan konkurrere med de Tobakker, som dyrkes i Udlandet. Det er en saa ringe Artikel, at den ikke kan bringe større Dele af Befolkningen til at benytte Jord til dens Dyrkning. Derfor vil jeg anbefale, at den højttærede Minister og Regeringspartiet overvejer, om det ikke var rigtigt at gaa bort fra denne Lov, som ikke giver Statskassen nogen væsentlig Fordel, men er generende for de Mennesker, der falder ind under den.

Rode: Ved dette Lovforslag, der som nævnt indeholder Opfyldelsen af et tidligere Lovpaabud, befinder vi os i Beskatningens Periferi, den tekniske Udformning af en Skat, altsaa saa langt som muligt fra det centrale. Bag dette Lovforslags Omraade er den foreløbige Afgørelse af saadanne principielle Skattespørgsmaal som Spørgsmaalet om direkte Skat overfor indirekte, Spørgsmaalet indenfor Toldbeskatningens Omraade om Vægttold overfor Værditold o. s. v.: Jeg nævner det sidste, fordi der er mange i denne Sal, som netop paa Tobakbeskatningens Omraade vilde have foretrukket Værditold fremfor Vægttold, ogsaa fordi Værditoldens Anvendelse overfor Tobakken formodentlig vilde have befriet os for at skulle beskæftige os med det Lovgivningsspørgsmaal, der her foreligger. Hvis Værditold var blevet indført, vilde Tolden paa den meget billige og kvalitetsringere Tobak, her er Tale om, have været saa ringe, at det Beskyttelsesforhold, Loven tager Sigte paa, ikke vilde være forekommet. Naar den sidste ærede Taler (Hyller) anbefalede at ophæve den lille Lov, der blev vedtaget for et Par Aar siden, i Stedet for at gaa til en teknisk Ændring af den, er der den Betænkelighed derved, at man derved ligesom giver Toldbeskyttelsesteoriene en lille Finger. Thi Lovens Hensigt er ikke — det har vi jo været klare over, ogsaa da vi behandlede den — at skaffe Statskassen Indtægter, men at regulere et Forhold ved Toldloven, som har fremkaldt en Toldbeskyttelse, det ikke har været Lovgivningsmagtens Hensigt at indføre. Havde man indført Værditold, tror jeg, som sagt, man havde kunnet undgaa at gaa den Vej, man nu er slaaet ind

paa, nemlig baade Told paa Indførsel og Afgift paa den indenlandske Produktion.

Ved Lovforslaget her nærmer man sig heller ikke et andet centralt Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Lighed indenfor det her omhandlede Beskatningsomraade. Naar denne lille Lov angaaende Beskatning af Tobak ændres, vil man dog fremdeles opretholde den Ordning, at man for at undgaa Toldbeskyttelse for Frembringelse af Tobak har en Lov om Afgift paa Produktionen, medens man derimod uforandret lader bestaa en tilsvarende Ordning, som er fremkommet gennem Tobaksbeskatningen, nemlig en meget stor Toldbeskyttelse paa Fremstilling af et bestemt Tobaksprodukt, Cigaretten. Dette har vi imidlertid talt om tidligere, og jeg nævner det kun, fordi dette beklagelige Forhold altsaa ikke forandres ved dette ganske periferiske Lovforslag.

Lovforslaget er altsaa en Opfyldelse af det Paabud, som blev indsat her paa Rigsdagen i den forrige Beskatningslov, nemlig at Beskatningen skulde overgaa fra Areal- til Produktbeskatning, og naar vi ser paa Lovforslaget, maa det da være for at undersøge, om denne Overgang svarer til Hensigten, med andre Ord, om den Produktbeskatning, der er foreslaaet, hvad Skattesatsen angaar, svarer til den Skat, som gjaldt under Arealbeskatningen, og hvis Hensigt var at hæve den nyindførte Toldbeskyttelse, og i øvrigt om Produktionsbeskatningen indføres under Former, der maa siges at være lempelige. Her forekommer det mig — lidt i Modstrid med, hvad den ærede sidste Taler (Hyller) fremførte —, at Princippet i dette Lovforslag netop er Tro og Love-Princippet. Den afgørende Bestemmelse i saa Henseende er den, at Tobaksdyrkeren frembyder sin Tobak til Opvejning med en skriftlig Forsikring paa Tro og Love; ganske vist er der saa givet Adgang til en vis Kontrol med, om denne Forsikring maa skønnes at være rigtig. Men det forekommer mig, at Lovforslaget i Mod sætning til adskillige Lovforslag vedrørende Beskatning, som vi har haft til Behandling her i Rigsdagen, netop søger at gaa lempeligt til Værks. Imidlertid mener jeg, at den ærede sidste Talers Bemærkninger bør for Udvalget være Anledning til at overveje, om man kunde gaa endnu lempeligere til Værks og alligevel naa det ønskede Resultat.

Et andet Hovedpunkt i Lovforslaget er Bestemmelsen om, at Beskatningen finder Sted af Tobakken i naturtørret Tilstand. Det maa blive Udvalgets Sag at overveje, om de Bemærkninger, der findes i § 1, i saa Henseende svarer til Hensigten. Det